

Aviorikoksesta tavattu nainen

5. paastonajan sunnuntai. Joh
8:1-11 Syntinen nainen.

¹(...) Jeesus meni Öljymäelle. ²Varhain aamulla hän tuli taas temppeliin. Hänen luokseen kerääntyi ihmisiä suurin joukoin, ja hän istuutui ja opetti heitä. ³Kesken kaiken toivat lainopettajat ja fariseukset paikalle naisen, joka oli joutunut kiinni aviorikoksesta. He asettivat hänet Jeesuksen eteen ⁴ja sanoivat:
»Opettaja, tämä nainen on avionrikkoja, hänet tavattiin itse teossa. ⁵ Mooses on laissa antanut meille määräyksen, että tällaiset on kivitettävä. Mitä sinä sanot?» ⁶He

puhuiivat näin pannakseen Jeesuksen koetukselle ja saadakseen sitten aiheen syyttää häntä. Mutta Jeesus kumartui ja kirjoitti sormellaan maahan. ⁷ Kun he tiukkasivat häneltä vastausta, hän suoristautui ja sanoi: »Se teistä, joka ei ole tehnyt syntiä, heittäköön ensimmäisen kiven.» ⁸ Hän kumartui taas ja kirjoitti maahan. ⁹ Jeesuksen sanat kuultuaan he lähtivät pois yksi toisensa jälkeen, vanhimmat ensimmäisinä. Kansan keskelle jäi vain Jeesus ja nainen. ¹⁰ Jeesus kohotti päänsä ja kysyi: »Nainen, missä ne kaikki ovat? Eikö kukaan tuominnut sinua?» ¹¹ »Ei, herra», nainen vastasi. Jeesus sanoi: »En tuomitse minäkään. Mene, äläkä enää tee syntiä.» [1]

Tänä paastonaikana kirkko kannustaa meitä pohtimaan Johanneksen evankeliumin kohtaa,

jossa Jeesuksen eteen tuodaan aviorikoksen tehnyt nainen. Lainopettajat ja fariseukset, jotka olivat lain asiantuntijoita, kysyvät Jeesukselta, mitä heidän tulisi tehdä edellä mainitulle naiselle. Mooseksen lain mukaisesti nainen oli kivitettävä.

Jeesukselle esitetään todellinen kompakysymys. Jeesuksen täytyy joko valita oikeudenmukaisuus ja naisen kuolemantuomio tai hylätä Mooseksen laki seurauksineen. Kohtaus on hyvin dramaattinen. Yhtäältä naisen elämä riippuu Jeesuksen sanasta, toisaalta Jeesuksenkin elämä on vaarassa, sillä häntä voitaisiin syyttää Jumalan lain väheksymisestä.

Fariseukset ja lainopettajat esittävät pitävänsä Jeesusta moraaliauktoriteettina ja kysyvät häneltä neuvoa. Todellisuudessa he haluavat saada Jeesuksen kiinni

sanomasta jotakin, josta Häntä syyttää. Jeesus kuitenkin pysyy rauhallisena ja paljastaa heidän tekopyhyytensä. Lainopettajia kuunnellessaan Jeesus kumartuu ja kirjoittaa sormellaan maahan. Ele kuvastaa Jeesusta jumalallisena lainsäätäjänä, sillä Raamatun mukaan Jumala kirjoitti lain sormellaan kivitauluihin (2. Moos. 31:18). Tämän vuoksi Jeesus on lainsäätävä, Hän on Oikeus itse.

Jeesus ei riko lakia. Hän ei kuitenkaan halua, että syntiset, jotka Hän on halunnut pelastaa, joutuisivat kadotukseen. Hänen tuomionsa on oikea ja horjumaton: »Se teistä, joka ei ole tehnyt syntiä, heittäköön ensimmäisen kiven.» (...)

Pyhä Augustinus kommentoi:
"Katsokaa, mikä vastaus täynnä oikeudenmukaisuutta, laupeutta ja totuutta! Oi todellinen Viisauden vastaus! Olette kuulleet: »Täytyköön

Laki, kivitettäköön avionriikkoja».
Mutta kuinka voivat syntiset täyttää
Lain ja rangaista tuota naista?
Katsokoon jokainen itseensä ja
sisimpäänsä, asettukoon sydämensä
ja omantuntonsa tuomioistuimen
eteen. Niin jokainen huomaa
joutuvansa tunnustamaan itsensä
syntiseksi." [2]

Benedictus XVI selittää: ”Jeesuksen
sanat ovat totuuden voimaa täynnä.
Ne rikkovat ulkokultaisuuden
muurin ja näyttävät fariseuksille
suurempaa oikeudenmukaisuutta.
Täydellinen lain täyttäminen on
nimittäin rakkauden
oikeudenmukaisuutta. [3]

Kiinnostava on Jeesuksen dialogi
naisen kanssa. Jeesus on Jumala, eli
Vanhurskaus itse. Emme kuitenkaan
kuule Hänen lausuvan tuomittavia
sanoja. Hänen suustaan on tullut
ainoastaan laupeuden ja
anteeksiannon sanoma. Hänen

sanansa ovat suloinen kutsuu elämänmuutokseen: »En tuomitse minäkään. Mene, äläkä enää tee syntiä.» Synti aiheuttaa Jumalalle kärsimystä eikä Hän halua sitä. Hän on kuitenkin ”kärsivällinen ja hänen armonsansa on suuri” [4]

Jeesus ei koskaan haluaa ihmiselle pahaa. Hän tahtoo meille hyvää elämää. Sen vuoksi hän asetti parannuksen sakramentin suuren laupeutensa takia, jotta yksikään meistä ei joutuisi kadotukseen. Päinvastoin, ripin sakramentin kautta voimme saada anteeksiannon, jota tarvitsemme kipeästi riippumatta meidän syntiemme suuruudesta. Paavi Franciscus kehottaa meitä pitämään mielessä Jumalan armeliaisuutta: "Emme koskaan saa unohtaa Jumalan sanaa. Jumala on väsymätön anteeksiannossaan. Ongelmana voi olla se, että me väsymme ja lakkaamme pyytämästä anteeksi.

Toivon hartaasti, ettei niin käy
meille. Jumala on rakastava isä, joka
aina antaa anteeksi. Hänellä on aina
armelias sydän meitä kohtaan.

Meidänkin tulisi oppia toimimaan
samalla tavalla lähimmäisiämme
kohtaan. Turvautukaamme neitsyt
Marian esirukoukseen, hänen, joka
piti usein sylissänsä ihmiseksi tullutta
armahtavaa Jumalaa. [5]

.....

[1] Joh. 8: 1–11 Raamattu 1992
(KR92).

[2] Augustinus, Johanneksen
evankeliumin kommentaari 33; 5.

[3] Benedictus XVI, *Angelus-rukous*
21.3.2010.

[4] Psalmi 103:8.

[5] Paavi Franciscus, *Angelus-rukous*
17.3.2013.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
fi-fi/gospel/aviorikoksesta-tavattu-
nainen/](https://opusdei.org/fi-fi/gospel/aviorikoksesta-tavattunainen/) (13.4.2025)